

Namítá-li tedy stížnost, že žal. úřad postavil povolení uvedených nádrží na zcela jiný právní základ (na jiný titul právní), než o který se opřela I. stolice, ježto prý žal. úřad povolil ony nádrže jako výkon obecného práva užívacího na vodě veřejné podle § 15 vod. zákona, je tvrzení toto v rozporu se spisy, ježto nař. rozhodnutí nemá toho smyslu, jaký mu stížnost přikládá. Tím padají všechny námitky stížnosti, které jsou vybudovány na předpokladu, že žal. úřad nař. rozhodnutím povolil usus publicus ve smyslu § 15 vod. zákona. — — —

Namítá-li st-lka dále, že tvrzený předpoklad o užívání vody obyčejným způsobem v obecné míře není prokázán a že není záruky o zachování těchto mezí, dlužno v námitce té spatřovati projevení obavy, aby obecné užívání vody se nezvýšilo na úkor vodního práva st-lčina. St-lce je potud dáti za pravdu, že podle § 15 vod. zákona nesmí býti obecným užíváním zkráceno »cizí právo«, tedy že nesmí jím býti zkráceno ani st-lčino užívací právo, jehož nabyta z vodoprávního konsensu (§ 17, resp. § 102 vod. zákona). Obecné užívání musilo by tedy ustoupiti zvláštnímu užívacímu právu st-lčinu a míra jeho nesmí se zvýšiti tak, aby tím byla zkracována vodní práva st-lčina. Než podle povahy věci nelze záruky proti nepřipustnému zvýšení obecného užívání ani žádati ani dáti, nýbrž st-lce je ponechána možnost, aby se domáhala u vodoprávního úřadu odpomoci, kdyby obecné užívání vody potoka Vlkavského v budoucnosti vybočovalo z mezí v § 15 vod. zákona obecnému užívání vytčených (§§ 71 a 72 vod. zákona).

Další námitka, že nebylo vůbec potřebí nádrže zřizovati, nemá-li se zřízením nádrží odbíratí vody více, než kolik dosavadní obecné užívání spotřebovalo, a že každý občan se musí spokojiti s takovým stavem vody, jaký tu jest, a nemůže se dožadovati zvláštního zařízení, není přípádná. Nepovoluje se, jak již řečeno, usus publicus, nýbrž schvaluje se změna vodního díla a úkolem úřadu bylo při tom hájiti práva st-lčina. Úřad ochranu práv st-lčiných shledává zajištěnu tím, že užívání zmíněných nádrží nemá se díti ve větším rozsahu, než je dosavadní usus publicus. — — —

Č. 12.838.

Živnostenské právo. — Řízení správní. — Řízení před nss: * Jestliže orgán živnostenského společenstva, povoláný k usnesení o podání stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu, omezí podání stížnosti na vytýkání určitého zákonného nedostatku, jsou nepřipustné výtky písemné stížnosti činěné v jiném směru.

(Nález z 31. března 1937 č. 11.829/37.)

Věc: Společenstvo hostinských a výčepníků pro okres lounský se sídlem v Lounech proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 14. července 1934 o hostinské a výčepnické koncesi Jana K.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřipustnost.

D ů v o d y: Výměrem okr. úřadu v Lounech z 26. května 1933 byla Janu K. v Lounech udělena koncese k osobnímu provozování živnosti hostinské a výčepnické v Lounech na pozemku zvaném »Na farmě« s tím, že může býti provozována toliko od 1. dubna do 30. září.

Tento výrok byl nař. rozhodnutím potvrzen.

Na toto rozhodnutí podává stížnost společenstvo hostinských a výčepníků pro okres lounský se sídlem v Lounech, ve které se vznášejí v podstatě tyto námitky:

1. Jan K., jemuž byla udělena hostinská a výčepnická koncese pro Louny na pozemku zvaném »Na farmě«, nepodal průkazu způsobilosti a také neprokazuje, že je od tohoto průkazu osvobozen podle zákona z 15. července 1927 č. 112 Sb.,

2. lhůta, která byla dána společenstvu, aby podle § 23 a) živn. řádu nahlédlo do dokladů předložených jmenovanou zúčastněnou stranou, byla proti zákonu zkrácena ze tří neděl na 3 dny,

3. místnost, do které byla koncese udělena, je v budově nekolaudované, neodpovídající stavebním předpisům,

4. nebylo odpověděno na námitku společenstva, že na místnosti, do kterých byla koncese udělena, není možno policejně dohlížeti,

5. nebylo odpověděno na výtku společenstva, že Jan K. nebude provozovati koncesi osobně.

Nss nemohl vejíti na věcné projednání této stížnosti, a to z těchto důvodů:

V případech, ve kterých podle § 116 a) živn. řádu přísluší živnostenskému společenstvu odvolací právo z rozhodnutí a opatření živnostenského úřadu a ve kterých tedy má společenstvo postavení procesní strany, přísluší podle § 116 c) odst. 1 právo podati rekurs představenstvu společenstva (§ 119 g), pokud není hromadě společenstva stanovami vyhrazeno, aby v jednotlivých případech se usnášela o podání rekursu. Totéž platí i pro podání stížnosti k nss, neboť tuto stížnost může podati jen ten společenstevní orgán, který je povolán jednati jménem procesní strany ve správním řízení skončeném rozhodnutím, proti němuž stížnost směřuje. V zákoně není předepsáno, aby představenstvo živn. společenstva (§ 119 d) se usnášelo na celém obsahu rekursu, resp. stížnosti, jež má býti podána nss na rozhodnutí správního úřadu, jež vyznělo proti podanému dobrozdání společenstva. Takový požadavek neplyne ani z cit. § 116 c) odst. 1 živn. řádu. Než se zřetelem na toto zákonné ustanovení musí býti podaný rekurs, resp. stížnost projevem vůle společenstevního představenstva; usnese-li se tedy tento orgán společenstevní na určitých důvodech, ze kterých má býti rekursováno, resp. stížnost nss podána, lze pokládati za rekurs, resp. za stížnost podanou společenstevním představenstvem jakožto orgánem, který je podle zákona povolán k jejich podání, jen onen rekurs, resp. stížnost k nss, jež nevybočuje z rámce zmíněného usnesení společenstevního představenstva, jež tedy jen provádí důvody, na základě kterých podle projevené vůle společenstevního představenstva má býti rekurs, resp. stížnost k nss podána.

V tomto případě připojilo stěžující si společenstvo ke stížnosti opis protokolu řádné výborové schůze společenstva konané dne 20. srpna 1934, v němž se doslovně uvádí: »Starosta společenstva nechává čísti výměr zem. úřadu v Praze, jímž se uděluje letní koncese pro restauraci »Na farmě« Janu K. v Lounech po dobu od 1. dubna do 30. září, od 8. hodiny ranní do 9. hodiny večerní. Společenstvo se usneslo jednomyslně podati proti tomuto rozhodnutí zem. úřadu v Praze žalobu k nss v Praze, neboť vzhledem k místním poměrům není tato koncese potřebná, a to ani pro dny, kdy se »Na farmě« něco pořádá.« Podle toho společenstevní výbor za řízení starostova, tedy společenstevní představenstvo (§ 117 lit. b) povolané k podání stížnosti, projevilo vůli podati stížnost na napadené rozhodnutí zem. úřadu v Praze jen proto, že hostinské a výčepnické koncese, jež byla Janu K. udělena, není vzhledem k místním poměrům zapotřebí, omezilo tedy podání stížnosti jen na výtku nedostatku místní potřeby. Jestliže se ve stížnosti vznášejí námitky, jež jsou stručně uvedeny výše v bodech 1—5, jde vesměs o námitky, jež zmíněný jediné směrodatný projev vůle povolaného orgánu společenstevního přesahují, a nelze se s nimi věcně vůbec zabývat, neboť nevycházejí od strany, již právo stížnosti přísluší (§ 5 zákona o ss). Poněvadž pak s hlediska místní potřeby v podané stížnosti proti nař. rozhodnutí vůbec brojeno není (§ 18 zákona o ss), musila býti stížnost odmítnuta pro nepřipustnost, aniž ovšem bylo třeba zabývat se otázkou, zda by vůbec s tohoto hlediska se zřetelem na procesní situaci vytvořenou stranami ve správním řízení nař. rozhodnutí mohlo býti přípustně v odpor bráno.

Č. 12.839.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: I. Není předpisu, který by bránil tomu, aby zjištění skutkového stavu se dalo četnickými orgány; výsledek tohoto šetření musí arci býti předložen straně. — II. Je věcí okr. nem. pojišťovny, aby opatřila skutkový základ pro sporný svůj nárok.

(Nález z 1. dubna 1937 č. 11.418/34.)

Věc. Okr. nem. pojišťovna v Žilině proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 3. listopadu 1933 o pojistném.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Okr. úřad v Žilině zrušil výměrem ze 4. května 1933 platební výměr stěžující si pojišťovny z 28. srpna 1932, pokud jím bylo pod položkou 9 předepsáno Janu B. pojistné za dobu od 23. května do 8. prosince 1930 za Josefa B., a to proto, že podle provedeného šetření Josef B. skutečně v uvedené době u Jana B. zaměstnán nebyl. Bylť u něho zaměstnán jen v době od 9. do 20. prosince 1930. Opačné tvrzení pojišťovna ničím neprokázala.

Zem. úřad v Bratislavě potvrdil nař. rozhodnutím výměr I. stolice z jeho důvodů s tímto dodatkem: Dodatečný předpis učinila po-